

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Andrzej Marek (spr.)

Sędziowie SSO Krzysztof Głowczyński, SSO Jacek Wilga

Protokolant star. sekr. sądowy Ewa Sawiak

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2016 r. **w Legnicy**

na rozprawie

sprawy z powództwa P. J.

przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Usługowemu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o ustalenie wypadku przy pracy

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 29 kwietnia 2016 r. **sygn. akt** IV P 263/14

I. oddala apelację,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Krzysztof Głowczyński SSO Andrzej Marek SSO Jacek Wilga

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Legnicy ustalił,

że powód P. J., będąc zatrudniony u strony pozwanej

– w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...) Sp. z o.o. w C., uległ w dniu 17 marca 2014 r. wypadkowi przy pracy (pkt I),

w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt II) oraz orzekł o kosztach procesu (pkt III – VI).

Apelację od ww. wyroku wywiodła strona pozwana, która zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, tj.:

- art. 328 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 329 k.p.c. poprzez zaniechanie sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 29 kwietnia 2016 r., pomimo złożenia przez pełnomocnika pozwanego stosownego wniosku w trybie i w terminie określonym w art. 328 § 1 k.p.c.,

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 286 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób wadliwy, a w konsekwencji sprzeczność istotnych ustaleń sądu

z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, która miała wpływ na treść orzeczenia – a to przez przyjęcie, że powód będąc zatrudniony

u pozwanego uległ w dniu 17 marca 2014 r. wypadkowi przy pracy, podczas gdy z opinii biegłego sądowego T. W., wyjaśnień powoda złożonych do protokołu powypadkowego z dnia 30 kwietnia 2014 r., uzasadnienia pozwu z dnia 15 czerwca 2014 r. oraz zeznań świadków A. C., T. S., J. G. i W. Ł. – wynika konkluzja odmienna;

oraz naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, poprzez błędną wykładnię normy prawnej wywiedzionej z tego przepisu i przyjęcie, że powód w dniu 17 marca 2014 r. doznał urazu wywołanego nagłym zdarzeniem wywołanym przyczyną zewnętrzną podczas wykonywania pracy, podczas gdy w rzeczywistości wyłączną przyczyną urazu doznanego przez powoda były schorzenia o charakterze przewlekłym, na które powód cierpiał znacznie wcześniej, a wywołanie dolegliwości bólowych oraz urazu

w postaci rwy kulszowej nastąpiło podczas wykonywania remontu jego domu, które nie miało żadnego związku z zatrudnieniem u pozwanego.

Wskazując na powyższe, apelujący wniósł o zmianę punktu

I zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania wg norm przepisanych za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie oraz

o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. J., zatrudniony od 30 listopada 2013 r. u strony pozwanej –w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...)

Sp. z o.o. w C., w dniu 17 marca 2014 r. ok. godz. 14:30 przechodząc pomiędzy piecami na hartowni i niosąc wsad z pieca hartowniczego o wadze ok. 2 kg poślizgnął się na podeście na wysokości kadzi z olejem i upadł na lewy bok. Odczuł, że traci władzę w lewej nodze, poczuł ostry ból kolana i biodra lewego. Tego dnia –mimo bólu– dokończył pracę na zmianie, ale w związku z tym, że ból kolana i biodra nasilił się po powrocie do domu do tego stopnia, że nie mógł chodzić stąpając na lewej nodze, a później nie mógł nawet usiąść, w dniu następnym –po rozmowach z mistrzem i prezesem spółki– zwolnił się z pracy ok. godz. 8:30 i udał się do lekarza.

W wyniku ww. wypadku powód doznał stłuczenia lewego biodra i urazu skrętnego kręgosłupa odcinka lędźwiowego, co skutkowało wystąpieniem

u niego rwy kulszowej lewostronnej.

Przed 2014 r. powód nie był leczony z powodu bólów kręgosłupa lędźwiowego. Nie miał też innych urazów kręgosłupa lędźwiowego. Badanie MR kręgosłupa lędźwiowego z dnia 7 kwietnia 2014 r. wykazało zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego z wypukliną L3-L4 i L4-L5.

Dowód: zaświadczenie lekarskie z dnia 16.06.2014 r. k. 12

dokumentacja medyczna powoda, w tym z poradni neurologicznej

k. 14-20

zaświadczenie o stanie zdrowia k. 62

karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 165-166v

opinia biegłego sądowego z zakresu neurologii k. 237-241

zeznanie świadka M. J.k. 91-92v, nagranie
z rozprawy z dnia 10.10.2014 r. 00:10:45 i nast.

przesłuchanie powoda k. 126-127v, nagranie z rozprawy z dnia 28.11.2014 r. 00:25:48 i nast.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż niezasadny był zarzut apelacji dotyczący naruszenia art. 328 § 1 i 2 k.p.c. i art. 329 k.p.c. poprzez zaniechanie sporządzenia pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Zaistniały

w rozpoznawanej sprawie przypadek braku uzasadnienia orzeczenia Sądu

I instancji wywołany był trwałą przeszkodą w wypełnieniu tego obowiązku. Sytuację taką przewiduje w § 95 regulaminu urzędowania sądów powszechnych z dnia 23 grudnia 2015 r. (Dz. U. z dnia 30.12.2015 r.), stanowiąc, że jeśli sporządzenie uzasadnienia pisemnego jest niemożliwe, przewodniczący wydziału czyni o tym wzmiankę w aktach sprawy. Doreczenie stronie informacji o niemożności sporządzenia uzasadnienia, otwiera jej termin do wniesienia apelacji. Brak możliwości sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku nie może automatycznie powodować jego uchylenia przez sąd odwoławczy, gdyż możliwe jest to tylko w sytuacjach przewidzianych w art. 386 § 2, 3 i 4 k.p.c., do których nie należy brak pisemnego uzasadnienia. Uzasadnienie wyroku sporządzone na piśmie

nie jest integralną częścią wyroku. Jakkolwiek brak uzasadnienia pisemnego utrudnia dokonanie kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia, to nie czyni jej jednak niemożliwą, zwłaszcza w wypadku zaprezentowania przez sąd obszernych ustnych motywów zapadłego rozstrzygnięcia w obecności strony lub jej pełnomocnika, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Pozostałe zarzutów apelacji również nie zasługiwały na uwzględnienie. Odnosiły się one do oceny dowodów dokonanej przez Sąd I instancji

(art. 233 § 1 k.p.c.). Przepis ten uprawnia Sąd orzekający do oceny dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zabranego w sprawie materiału dowodowego. Bogate orzecznictwo zgromadzone na gruncie powołanego przepisu wskazuje na warunki, jakie muszą być spełnione, aby dokonana przez Sąd ocenę podważyć. Z pewnym uproszczeniem wskazać można, że sprowadzają się one do naruszenia przez Sąd zasad logicznego rozumowania i zasad doświadczenia życiowego.

W orzecznictwie przyjęto, że prawidłowe postawienie tego zarzutu wymaga wskazania przez skarżącego konkretnych zasad lub przepisów, które naruszył sąd przy ocenie poszczególnych dowodów (por. wyroki Sądu Najwyższego:

z dnia 28 kwietnia 2004 r., V CK 398/03, Lex nr 174215 i z dnia

13 października 2004 r., III CK 245/04, Lex nr 174185). Tylko to bowiem może być przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy, podejmując zaskarżone rozstrzygnięcie, nie naruszył żadnych reguł logicznego rozumowania czy też zasad doświadczenia życiowego. Sąd ten trafnie przyjął za miarodajną opinię biegłej sądowej z zakresu neurologii lek. med. E. T.,

nie uwzględniając jednocześnie wcześniejszej opinii innego biegłego neurologa lek. med. T. W.. Wprawdzie, jak zauważył apelujący, ze spisanych w postępowaniu powypadkowego wyjaśnień powoda wynikało, że powód stracił czucie w nodze po czym upadł. Na takim

też założeniu swoją opinię skonstruował biegły sądowy T. W.. Uznał bowiem, że skoro powód najpierw stracił czucie w nodze a potem upadł, to nie ma zewnętrznej przyczyny wypadku przy pracy. Ze stwierdzeniem tym jednak nie sposób się zgodzić. Nie potwierdza go bowiem zgromadzony

w sprawie materiał dowodowy. Powód konsekwentnie twierdził, że zespół powypadkowy skupiony był na przebiegu zdarzenia wcześniejszego

- z 14 marca 2014 r. a w spisywaniu jego wyjaśnień w postępowaniu powypadkowym pojawiały się nieścisłości. Zauważyć również należy,

że powód niezwłocznie po otrzymaniu protokołu powypadkowego złożył do niego zastrzeżenia w których wyraźnie opisał właściwą sekwencję zdarzeń – poślizg, upadek i utrata czucia w lewej nodze. Koresponduje to z treścią opinii biegłej T.. Przy takiej sekwencji zdarzeń, przyczyną zewnętrzną jest poślizgnięcie się powoda, a upadek spowodował uraz (zespół bólowo - korzeniowy lewostronny) stanowiący istotne nagłe pogorszenie stanu chorobowego (zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa).

Powyższy tok zdarzeń należy uznać za wiarygodny, tym bardziej, że znajduje on potwierdzenie w dokumentacji medycznej (historia choroby z poradni neurologicznej – k. 14).

Brak było także podstaw do przyjęcia, iż przedmiotowego urazu powód doznał podczas wykonywania remontu domu. Zeznania świadków (którzy nie widzieli, a jedynie mieli słyszeć o takiej sytuacji) były w tym zakresie bardzo ogólne. Nie wynikało z nich w szczególności kiedy i w jaki sposób miałyby dojść do urazu powoda poza pracą. Dokumentacja medyczna nie zawiera żadnej wzmianki na ten temat. Sam powód zaś kategorycznie zaprzeczył, aby doznał jakiegokolwiek urazu podczas remontu domu. Zarówno on, jak i jego żona, wyjaśnili, że jego prace w domu polegały na malowaniu ścian przy użyciu sprężarki, na stojąco, z pozycji ziemi, a zatem w pozycji i przy użyciu sprzętu nieobciążającego kręgosłupa. Nie ma podstaw do uznania tych zeznań powoda i jego małżonki za niewiarygodne.

Z tych przyczyn – na podstawie art. 385 k.p.c. – apelację, jako pozbawioną usprawiedliwionych podstaw, oddalono.

O kosztach postępowania przed Sądem II instancji orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 4 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

SSO Krzysztof Głowczyński SSO Andrzej Marek SSO Jacek Wilga